

رون سیند

لومړی شعري ټولګه

محمود (حمیدزی)

Ketabton.com

دکتاب پیژند پانیه

نوم: رونی سیند

لیکوال، شاعر: محمود حمیدزی

کمپوزر: محمود حمیدزی

دقلمی لیکنی نیته: ۱۳۹۳-۱۳۹۴-۱۳۹۵-۱۳۹۶-۱۳۹۷-۱۳۹۸

۱۳۹۹ هجری لمریز کالونه

ڊالی

په ډېره مینه ډاکټاب خپل لراوبر پښتنو ورنوته ډالی کوم،
هیله لرم زما ډالی راڅخه زما غیور قام قبوله کړې!
دهغي ورځي دراتلو په هیله شیبې شمارم : کوم ورځ چي
زموږ ترمنځ د ډیورنډ کر غیر نه کړبڼه نه وي اوموږ پښتانه
پریوه تڼر سره راغونډیو.

رون سڀيند

دشاعر خبري

دالله جل جلاله په ستر او سپيڅلي نامه. درودونه اوسلامونه دي دمؤمنانو پرجانان، دبنکلوپربنکلي حضرت محمد مصطی صلی الله عليه وسلم باندي وي.

پښتو ژبه دخپل تاريخ په اوردوکي ويارلي اونوموري اديبان لري. دپښتو ژبي ادب يوبدایه ادب دی، چي دمنظومو اومنشرو اثارو پکښي کمی نسته، خولا هم پښتو ژبه ډېر کارته ارتيالري ترڅو په پوره ډول يوه بدایه ژبه سي، همدې موخي ته درسيدا په پار ډېر پښتانه وگري شپه او ورځ کارکوي اودخپلي خوږي ژبي لپاره نظم او نثرليکي .

زه د ادب پالو وگړو ددي هڅوڅخه ديوپښتون وگري په حيث ډېره مننه کوم، هيله ده زمور بنکلي ژبه نوره هم ددوی دزيار لکبله بدایه سي.

ما هم دخپلي خوږي ژبي پښتو سره دميني لکبله قلم يوازي ندی پريښی، ليک پري کوم، نثرليکم نظم پسي دخيال په بيړی کي دالهام په سمندر کي لټون کوم، کله کله يي په نيمگري بدن وموندم او زخمي زخمي يي در ساحله راورسوم.

زه ځان ته شاعر نه وایم: دشاعر مقام بلها لوی مقام دی! زما دخپلي خوږي ژبي سره مينه ده او دامينه وه چي زه يي دي ته اړ کړم چي شعر، نظم وليکم او داتولگه چي زما دنظمونو، شعرونو لومړی ټولگه ده، ستاسودرنو ترلاسونو پور يي در ورسوم ترڅو زما آندونه تاسوته بر بند، که شوني وي ورڅخه گټه پورته کړی او خپله ادبي تنده په ماته کړی. زه دالله جل جلاله شکر اداکوم چي زه يي په خپل دي مهربانی ونازولم! زما شعرونه کيدای سي ډېرنيمگرتيا وي ولري اوزه ستاسوڅخه په ډېر درناوي هيله کوم چي زما درنيمگرتياو ماته راتېر اوبخښه راته وکړی.

***** ۱ *****

رون سڀيند

زما شعرونه، نظمنه زما مفڪوري (آندونه)، غوبنتي، هيلي، مينه، ڪرڪه .. ستاسو درنو لوستونڪو مخته ٻڌي. ماپه خپلوشعرونو، نظمنو ڪي يوازي اويوازي داسلام، هيواد، پڻتوڙبي اڀوند يادوني ڪري دي اوخيل په آندمي هڻه نه ده ڪري ترڻو ويونڪي ڪري اودزيان ڇهه پرڏي لاري تگ ڪولوته وهڻوم، هيله ده تاسو زما په شعر ڪي بي حياتي، فحشا او ناروا مستي مه لٿوئ، زما په ڪمزوري شعر ڪي آند ڪوونڪي واوسئ اودسپرلو ورسته داسلامي احڪامو اوپڻتني ڪلتور مخالفه ڪه خدای جل جلاله مڪره ڪومه لارڻوونه سوئ وي عمل مه پري ڪوئ.

الله جل جلاله ته لاسونه لپه ڪوم چي زما درهغو خطاوو (تيروتنو) دي راتي رسي ڪوم چي زه نه يم پوهيدلي اوما وگري بدي او دزيان ڇهه ڏي لاري ته رابلي وي. زه داتولي هيلي دخيل غرور لڪبله ستاسو درنوڇهه نه ڪوم اونه هم دا وايم چي هرور به زما په شعر ڪي گٽورڇه شتون ولري: بلڪي زه دخيل هغه گناه اوزيان ڇهه ڏارڪوم ڪوم چي خدای جل جلاله مڪره زما دشعرونو لڪبله به ما اويا هم لوستونڪي ته رسيڙي.

زما يوبله هيله دخپلوشعرونو اڀوند داده چي زه هيله ڪوم چي زما شعر دي هيڻ وخت هم ڪوم لوستونڪي، ويونڪي دموسيقي دآلوسره نه زمزمه ڪوي، زه نه غوارم ڪوم ڪس زما شعر دموسيقي دآلوسره زمزمه يا ووايي، زه هيڻ ڪوم چاته دا اجازه نه ورڪوم چي زما ناچيزه شعرونه دموسيقي دآلوسره په هيڻ صورت او هيڻ وخت ڪي وٿولي. زما داهيله هم زما دغرور لڪبله نه ده! زه هيله لرم ما حقير په خپلو دعگانوڪي هير نڪري. په درنبت ستاسو ورور: محمود حميدزي.

***** ۲ *****

رون سڀند

زما كيسه

دآندپري مي شڪيدلوته تيار سول
چي په علم د نځار كي رايثار سول

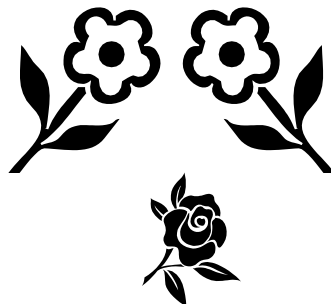
دمغزو مي خريکه وختله پورته
دوگرو پيژندلو كي بيمار سول

دجسونوپه مفهوم كي پات راغلم
زما خيالونه يي معناو كي ناچار سول

علم څه دي درک کول دهر يو چار دي
عالمان په درک کولو كي هونبنيار سول

دساگانوپه شمار باندي زه چار کرم
اندمونه مي بديوسه په دار سول

دبنيگنو هتي ز مور په چم كي بندي
حميدزيه خلک نيکو كي په شمار سول

رون سيند

دجانان ياد

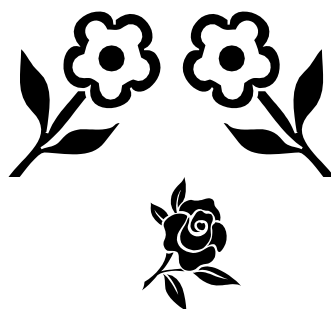
نور او وړانگويي جانان حق پک هيرکړ
دصفت څخه يي بنکلی ناتوان کړ

سپين اوسره يي دجانان ومخته راوړل
انتخاب جانان سپين جام په هغه آن کړ

داووڅخه پاس وختودلبرمي
په پنځو باندي تازه يي داجهان کړ

دپنځوس څخه پنځه ورته گلان شول
دگلانو خشبوئي يي حق بيان کړ

حميدزی دها جانانه صدقه شه
داجهان چي يي په خپل څلاروبنان کړ

رون سپند

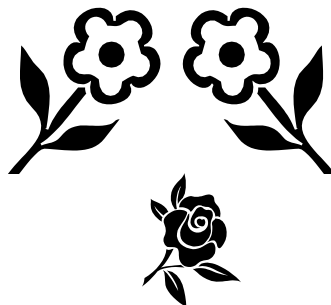
ناروا جنگ نه غوارم
 جنگه څه غواري زمور په غريب چم کي
 دوختونوچي نڅاکري بڼه په برم کي
 که يو ستري تري وري پروانکري
 بس چي ته نه يي خوشحال يو په هر دم کي

نه دي غوارو ورسه ورک سه بدمواپسي
 ستا غندو باندي مي رنگ خلاص سوقلم کي

سوله غوارو ټول غوښتونکي يو دسولي
 گوندي راشي سوله ليري موداغم کي

تورکارغان گرځي آزادپه تورو غروکي
 بنکاري ونيول کوتره خپل په چم کي

حميدزيه شونډان غوټ غوټ دي پري سوي
 صبروکړه لوی اجر ونه دي په زغم کي

رون سڀند

دخوبنی انځور

غزل شعرونه په گوندوسي هله
بن کي مرغان چي په نغموسي هله

دبنکلاگانو صفت نيست نابودسي
چي دجانان مخ په شغلوشي هله

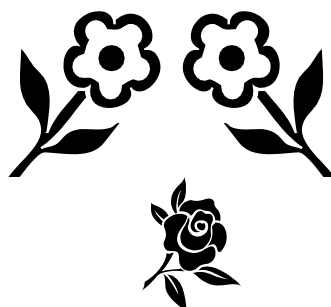
دملنگانو کچکولونه پريوخي
زما فقير چي په ليدوسي هله

قربان قربان ر غونه شوربه جوړ کړي
چي دهيواد نوم په تپوسي هله

زمورن دکلي زلمي وبه خاندي
غز چي دجنگ دختميدوسي هله

ليکه پري ليکه ټول پندونه ليکه
چي دي قلم په خوځيدوسي هله

حميدزي نه غورم پښتون جداوي
دجدايي په ورکيدوسي هله

رون سیند

زما دقام حال

مور د جنگ څخه یوستري
دمودو یولکه مري

چا مو وینه بهولي
چا د جهل په لاروري

مور یو ورنه خوپه جنگ یو
چا موسترگي راترلي

چا مولیکه ترمنځ کش کړه
چا بموباندي ویشتلي

لادرڅوبه مور کړیرو
لاترڅوبه یو خوب وري

ز مور قلم سره دوستي ده
مور په توره هم نوموري

راسی جور کړو خپل تاتوبی
د نفاق و تروسوري

حمیدزی لوی وطن غواړم
ر قیبان یې پوره وري

رون سیند

د ناروا جنګونو څخه ستري یو
پوهه غواړم ناپوهي څخه خفه یم
توره پریرده په قلم زه بنایسته یم

تیارې نه غواړم په دې بنکلي میهن کې
د روښانو څراغ پوه بلیده یم

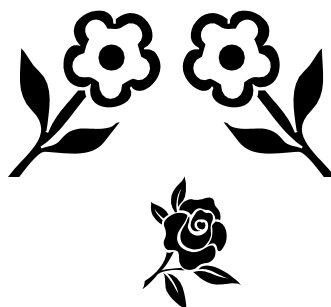
ولاړسه ورکه سه زموږ د بناره څخه لیري
خوارسی جنګه ستا د لاسه په گیله یم

تویان نسي نړولی بڼه تکیه ده
د پوهانو په مانی باندي ډاډه یم

ستا شیدي څپي ما خوځوای نسی
غمه ستا په هر یو درد زه اموخته یم

بدې نه لرم په خپل مئین زرګي کې
په همدې باندي په تازه رنگینه یم

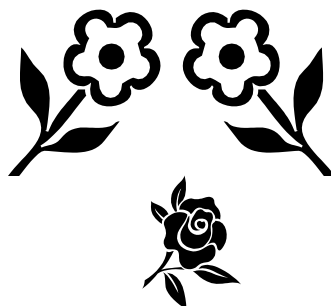
حمیدزیه تا وعدي کړي ټولې ماتې
زه ولاړیم واره ژوند به په وعده یم

رون سيند

پښتون ته

پښتون ولي زوريدلى
 دهاهسكه رالويدلى
 چي پري ظلم كړي بي ننگه
 اتحاد تر تښتيدلى
 چي خپل كور اوكلې پلوري
 هاپښتون نه دى سپيڅلى
 چي دپوهي دښمني كا
 كوم نادان دى تيرايستلى
 قام زخمي مي دى خالقه
 كوم ظالم په تيغ وهلى
 اتحاديوالى خپل كړه
 ستاغيرت نرى منلى
 خوب دي پريرده خان بيدار كړه
 دسهار لمر راختلى
 علم وكړه په اولاددي
 توره ډال دي نورسترى
 حميدزيه نيال تومبه
 نوبهار رارسيدلى

رون سيند

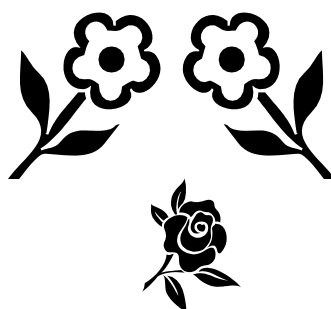
دگل مينه زما زره کي ده
 ساگاني ودريري زره دمه کوي
 زره چي مي ستاليدو غوښتنه کوي

قربان سمه ستانه عربي جانانه
 ستانه خوتول جهان ستاينه کوي

په سلامو باندي مي زره صبروم
 کنه زرگی مي زوريدنه کوي

ستا دصفت څخه عاجز عاجزيم
 ژبه مي ستاتش يادونه کوي

حميدزی ستانه صدقه سه گله
 بس په همدې باندي بسنه کوي

رون سڀند

دژوندلوري ژوري
دخوب تعبير ته مي حيله لتول
غمجن نصيب ته مي گيله لتول

دمدوستري لالهانده ومه
دمنزل لاركي مي دمه لتول

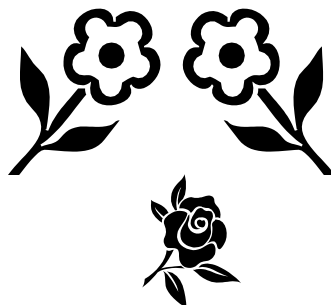
دكتابونويه لوستلوبوخت وم
ديار ليدو ته مي پلمه لتول

ديښتوژبي په معنا وو كي ورك
دمعناگانومي كره لتول

دنيموشپودتاريكي دوپري
دچم دپروكي مي ډيوه لتول

دقبرشپي راځندي هيري سولي
محشر ميدان كي مي سايه لتول

هغه جنون وو كه دميني زور و
حميدزي زهروكي خواړه لتول

رون سڀيند

يوالي

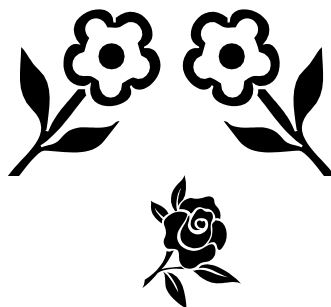
دکومو خلکو چي سنڌري په يودم پورته سي
دغليمانو دها سيمي نه قدم پورته سي

شپون چي ٽپي کوي په غرونو کي چي يوسئ خلکو
دهغه غرونونه زور جبر اوسيم پورته سي

ديپنتنو بدی بيان کري بنه پري خان کري ستري
درقيب خوله کي چي يي ٿبه دلرم پورته سي

اخرت پلوري په دونيا باندي نادانه عالم
چي کوم عالم خخه باطل باندي قلم پورته سي

چي پښتانه زلمي غلام وينم په ژوند مرسمه
زما حميدزي خخه سلگي دسترگونم پورته سي

روپ سيند

پند

سريه سجده کښيرده الله (ج) ووايه
شکر ادکره بس مولا ووايه

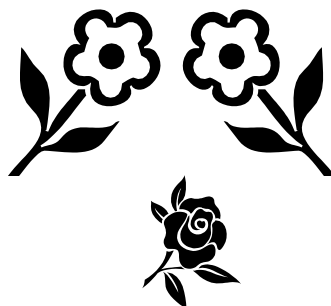
کړو گناهؤسه توبه وباسه
بس گناه نورنکرم رښتيا ووايه

دچم اوفريبه خخه ليره اوسه
فاريغه وخت کي هم ثنا ووايه

مغرورمه سه مال اولادباندي ته
دروغ ويل پريبرده صفا ووايه

خيال دي دورخ پوري يوسه گله
جنت دي غورم په ژرا ووايه

همدغه خای دامتحن دی اوبس
وه حميدزي ته برملا ووايه

رون سیند

دزیره درد

دسیتم اوجبر غولی
درخپل اوج رسیدلی

درقیب ظالم گوزارمی
درسینې پورې وتلی

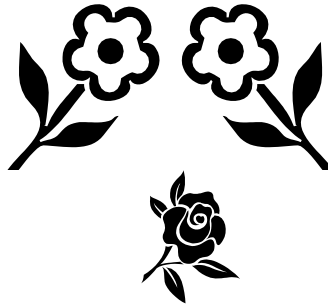
څوک می پلورې تاریخونه
چامې راج دی راوژلی

علت ماکی دی قانع یم
ما زحمت نه دی گالی

که عالم سم متفق سم
ماهم دا هم هاگتلی

که غلام دخپل نفس نسیم
بیابه هله سم بناغلی

بس گیلی کوی لگیادی
حمیدزي دی زره پلورلی

رون سيند

دبريا په لته

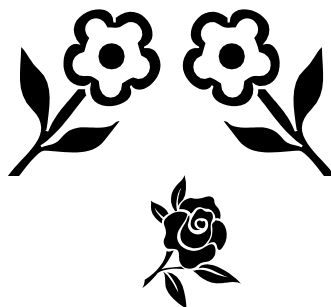
خُم په تاريخو کي رڼا موندمه
ورک يمه دخانه دونيا موندمه

يمه په لتون کي دبنائسته جانان
هغه سره گل اوبورا موندمه

داچي گناهونوسره ژوندکوم
خواکي د زاهدو تقواموندمه

خير دى که جونگره کي اوسيرمه
دغه خاي نه هلته کلاموندمه

دلته حميدزيه ملغري سته
زه دملغرو خلا موندمه

رون سیند

محبت ددونيآ مه كوه نادانه
مشغلا كړه په ذكر ونود سبحانه

حيادار سه خوپه علم شرم مه كړه
كه نه ورسته به په جهل يې پښيمانه

محاجرسه دبديوبدي مه كړه
نيكي كنده در هغوچي لري توانه

وفادار سه په وعده باندوفا كړه
پر قدم باندي قدم رده دجانانه

دبي ننگوياري مه كوه باننگ سه
دهيوادهر گوبڼه دي كړه ودانه

حاكمانوته سه بوټي درملو
ناروغانوته ارام وركړه غوغانه

مرضونه دي كړه پاك دخپل زړگي سه
په بښگنودې تازه كړه خپل ايمانه

يادیده دغريبانودې عدت كړه
دخوارانو مرستندوی اوسه مدامه

در بنستينو ملگري كوه بر بنده
په رښتياكي كاميابي وي در آسمانه

رون سیند

زمانه در هغوبنه په تاثیریري
در هغوچی دي کتاب وي لار عیانه

یون دي پیل کړه حمیدزیه نیغه لارده
لار دپوهي وي خوندي دهره زیانه

پند

محبت څخه وي لیري بي خبروي
خینو زروباندې دکرکي لوی اثروي

چم اوفریب څخه پریمان چي کوم سړی وی
دهغه سره دوستي داورتغروي

چي جانان ورته دمورؤپلارنه گران وي
ها وگړي دازله معتبروي

قلمونه بنکلاډپره دهغوکړي
چي مغزوکي يې لوي جرړي دهنروي

کتابونه تش لیدوباندې خوننده کا
خوریډوکي دشغلويي لوی ثمروي

بنکلاڅه ده خو تحفه دلوی الله (ج) ده
په بنکلاباندې مغرورڅله بشروي

رون سڀيند

حميدزي په هاوگروباورنه کا
هاوگري چي دورورسره په شروي

زه دپښتنو ترمنځ ناولي: دپورنډکرښه نه منم
که ديوال دپښتنو ترمنځ رارنگ سو
زيری راکړی هغه ورځ به سمه بناد

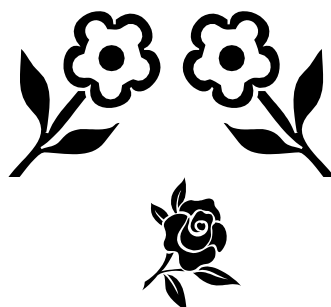
چي هیوادمو دسیالا نوسره سیال سي
راپاڅیږی جرري باسي دفساد

پاچاهي که بيله تاجه دي غوښتله
کچکول واخله دغمونومه کره یاد

ددي هسکو غروسرونو ته که خیرسي
تاریخونه به بر بنديسي د جهاد

دجنگونو سلسلي به هله نه وي
چي مور ورک کړودخپل منځ څخه تضاد

حميدزي دپښتانه په نوم کرم پخر
پښتانه به تل تر تله وي آزاد

رون سيند

خدايه يوځای کړې پښتانه قومونه
ورځخه ليري کړي درنه غمونه

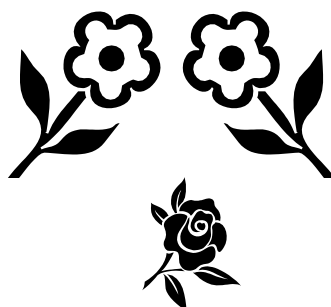
چې دوست دوښمن ته يوه خوله سي ټوله
قام پښتانه ته ورکړي داسي زړونه

چې اتحاد باندي خپل غږ اوچت کړي
وباسي زړوڅخه يې نفرتونه

چې چل اوفريب دخپل رقيب معلوم کړي
ورته ډالی کړي داسي هسک فکرونه

چې موترمنځ سي ورور وژني ختمي
راجور کړي خدايه دوجود زخمونه

دحميدزي ټاټوبي گل گلزار کړي
راکړي بادره دبههار گلونه

رون سڀند

ولي خفه نسّم ؟

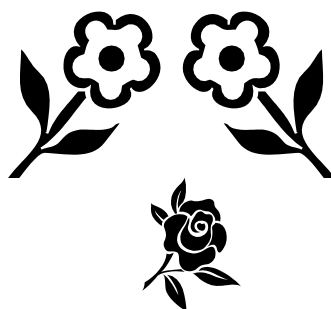
دنيكى اودبدي ترمنځ سيالي ده
په دي چم كي دجنگ سولي دبنمني ده

دتوپكوبازارونوكي پيرگرم
دقلم په پيرودلوكي سوستي ده

دپر گناه پسي وردانگي سمندر
دثواب دگتي وتي بنه نيستي ده

په ظلمونوباندي خلك تكبركري
په دي كلي دجاهلوپاچاهي ده

حميدزيه ستايتوبي حكه وړان دي
دي وگروسره مله بي علمي ده

رون سینه

زوریدلی ولس

دظلم زورنه زوریدلی ولس
دپروم دونه کړیدلی ولس

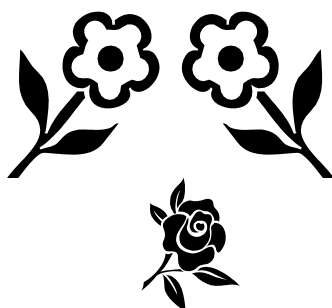
نوردتو پیک په حای قلم غواری
دغره دهسکه رالویدلی ولس

چاورله دردچاپر هرونه ورکړل
وه تورگړنگ ته غورخیدلی ولس

نورخپل رقیب ته به حواب ورکوي
اوس یې کتاب دی پرانیستلی ولس

نوردې چلونوباندي نه غولیري
دپښتون قام دی پوهیدلی ولس

حمیدزی خله به دروغ وایمه
پښتون ازله دی ویارلی ولس

رون سڀيند

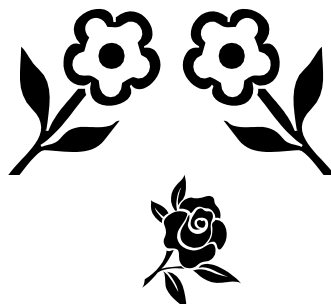
زمور حال

دغليم په توره پري سوي هسکي غاري
په هرکوري مو مورکي وهي بغاري

خدایه سوله درنه غوروسوله راكري
زمورپه چم کي لوي واره دجنگه زاري

چي زمورورانول غواري ته يي وړان کري
هغه خلگ چي وژل دافغان غواري

ددردونو يادول موبله پيري
حميدزي کله شمي رلي سي ويجاري

رون سڀند

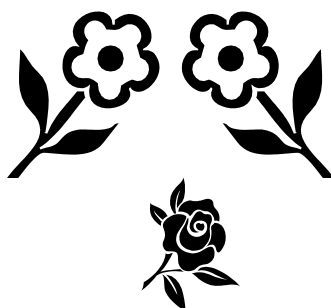
لاره ڪي ورڪ

لاره ڪي ورڪ بيا هم منزل لتوم
دميني اورڪي خان سوئل لتوم

دالهاموترمنح په چان لگيايم
دژوندخوبسيوته غزل لتوم

زره مي پرواز غوري دغرونوپه سر
دياردين ته لنڊمزل لتوم

خلگ دکانوپه اوبو اوبه سي
حميدزي سيندڪي اوبيدل لتوم

رون سيند

عاجزه اوسه

دخپل بنايست تري اندازه ورکه سوه
مغروړ سړي څخه آينه ورکه سوه

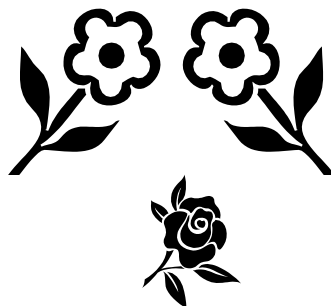
تاورته ورچي کره لاسونه په ناز
دها رقيب څخه کينه ورکه سوه

مورن د پيوو په خواکي ژوند تيروو
ځکه زمورن څخه تياره ورکه سوه

تاورته دوست چي کله غږ وکرلو
غليم ظالم سه زمورن کيسه ورکه سوه

ژوند ورله هله سره لمبه سو واوره
پښتون سړي سه چي شمله ورکه سوه

ماورته توکووکي داناوويل
خوار حميدزي څخه جمله ورکه سوه

رون سيند

تله

خان سره حساب دي دبديو كړه
هم دي اندزه دخپل نيكيو كړه

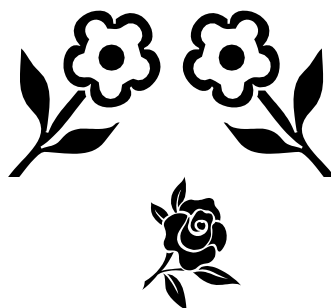
دوى سره ژوندون درته په كارنه دى
كركه اونفرت دبي ننگيو كړه

تاكه په هغواعتبارونكړو
ژوندكي دي تلابن دبنوسړيو كړه

تبرى يم ساقى راته يوجام راكړه
خلاص مي خوار وجود دبي وسيو كړه

داسي راته مه گوره پردى نه يم
راسره مجلس دخوشحاليو كړه

زه حميدى ليري دتقوايمه
ليري مي الله(ج) دناپاكيو كړه

رون سيند

لادپنتون چم کي جنگونه ميشت دي!
دچم دپروکي مووږنه ميشت دي
دلته زمونږ خواکي غمونه ميشت دي

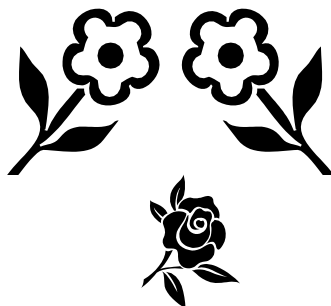
په سمندرکي داورونو غرک يو
لاموسينو کي نفرتونه ميشت دي

سيني کړئ خير ي هازرگي وگورئ
مئينو زروکي بس اورونه ميشت دي

سپرلي دژوندمو سپرلي نه دي پاتي
اوس مو سينو کي پر هرونه ميشت دي

ددي تاتوبي تاريخونه سووحي
دلته دجهل کاروانونه ميشت دي

حميدزي څنگه په کت کت و خاندم
لادپنتون چم کي جنگونه ميشت دي

رون سڀيند

دگلو ماليارته

تورشپه کي در غلم سهارنه وو
ياره ستا په کلي کي مي کارنه وو

تش مي ديدن غوښتي ستا دمخه اشنا
زړه مي د دردونوسه کرارنه وو

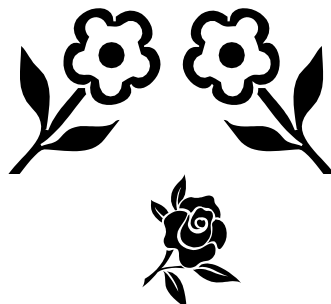
زه وم منتظر ستا د وصال اشنا
ژوندکي مي بغير کوم انتظارنه وو

اوس درته خيالونوکي سلام وایم
خیال سلام نه پرته مي کوم چارنه وو

وايمه هغوته چي جانان مي و
دي نه مي په ژبه بل اقرارنه وو

ته مي کړي دلبر اشنا په دي خاطر
ستا بغير نړۍ کي بل ماليارنه وو

خه درومه وخوا ته دهغه ورسه
واوره حميدزيه که انکارنه وو

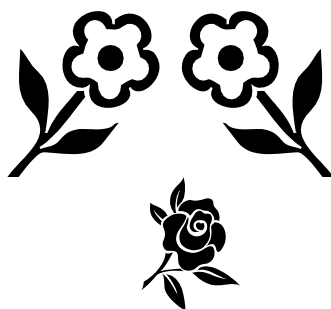
رون سیند

ستري نري
دخيالونو سمندردی
ديار ياد دلته هنردی

زړه ارام سه صبروکره
دديدن ترلی وردی

که برياراته تحفه سوه
جانان هلته منتظردي

دانري ده ستري ستري
حميدي داسفردی

روڼ سښد

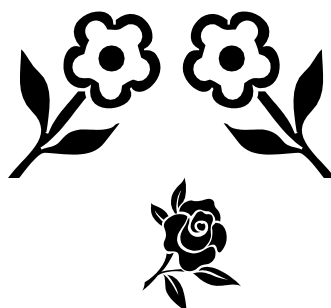
هسکه چغه

ژبه مي ترخه ده په پښتويي خوږه وم
عقل مي لاوم دی په غمويي پخوم

نسته خوښي نسته دغمونو په دي ښارکي
زړه مي ژوبل سوی په تپويي رغوم

داخاوره ياغي ده غليم بدورکتای نه سي
داده هسکه چغه په نړی يي خوروم

روح دحميدي به هم آسمان ته پروازوکړي
سپينه مي جامه ده په ايرويي توروم

رون سڀيند

رڀنتيا خودادي

دگل اوبن ترمڻح اورنه شي ندي
غليم موجم کي نفرتونه شي ندي

بس قتلوي يي چي څوڪ حق ووايي
ناحق ويوونکوته گلونه شي ندي

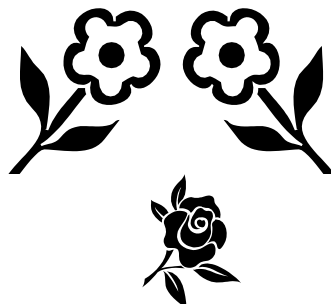
دپاک مؤمن سه لوی دبنمن نه ويڻي
دسجدوڅای کي يي ميخونه شي ندي

دماتو زرونوروغول جرم سول
محبت جرم شعارونه شي ندي

ملنگ په لارکي په تيروزلي
وحاکمانوته عطرونه شي ندي

خدايه درڅوبه وروردبنمن يادو
څوڪ مويه منځ کي داشرونه شي ندي

حميدزي تخم داغزونه لرم
خلگ په شاروڪي لعلونه شي ندي

رون سیند

لید می
مالیار دگلودی خو
اغزوته زره ورکوي

په گډو وډوسردی
ورورته چاره ورکوي

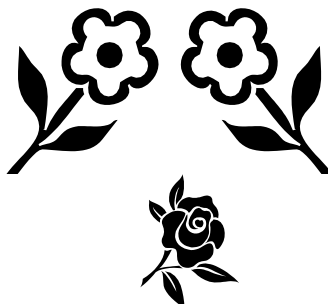
د دوی خبرې واوره
غلیم ته زره ورکوي

خوبونه لوی لوی وینې
هوډ ته څه نه ورکوي

صفت یې نه خلاصیږي
وچ سه لاندو ورکوي

مینه خودې ته وایې
دژوند خواږه ورکوي

حمیدزی څه پوهیږي
ټولوته زره ورکوي

رون سڀند

دالهام سمندر

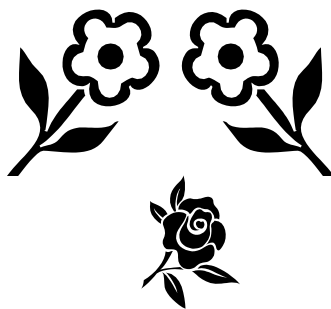
دالهام په سمندرکي غوټي ومه
دخيالو دښاردرشل ورتکوومه

ددرونو او اوزونه ترينه خيري
دزخمي زرگي خمونه ورگنډمه

دهيواد په پرهرونو ژړاکاندم
دکتاب دښو درمل ورته راوړمه

دجانان دلاس اوبوته انتظاريم
دچينې په څنډه تندي څخه مر مه

دقلم څوکه تيره ده خان تري ساته
حميدزي قلم پمبوکي نغارمه

رون سڀند

دڻاتوبي غم مي

دغمونوپه دي چم كي مي سقون دي

زما حواني كي دمستوسه بيلتون دي

دخالق په خلقتونو كي اندوري

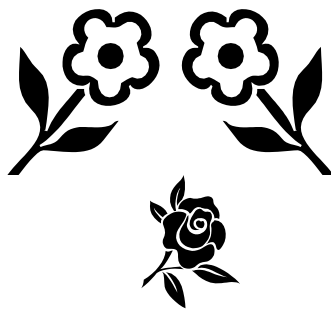
زما په نيکو دلدارسره ترون دي

کلکي تيري هم پستي راته معلوميري

زما په مينه كي خپل سوي داجنون دي

حميدزي دخان دردونو كي راگيريم

دڻاتوبي غم خورلي مي لرمون دي

رون سیند

چي ظالم وي په مظلومو
هاسري دلته پاچا دی

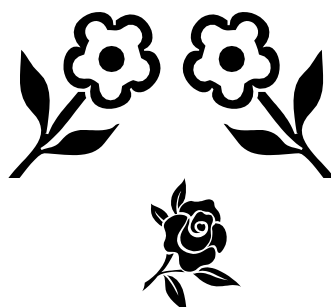
وېره نسته دالله(ج)سه
دلته ظلم برملا دی

وينه دلته مفته سويه
هرنادان يي په سودا دی

ورور د ورور دسرقاتل سی
درقيب دلاس امسا دی

خوبني نسته زړونه چوي
يوزره بل څخه جدا دی

حميدزی حق پک هيران يم
ژوندون سخت دی که هوسا دی

رون سیند

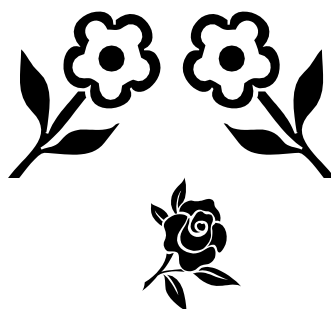
دلته بڼگني بريالي خلک کړي
دادخو بڼيو دخوبونودونیا
دادسوالو دخوابونودونیا

دلته غمونه درخو بڼيو پېردي
دادمؤمن دعذابونودونیا

دلته ليلا توري جامي اغوستي
دادسپيڅلو تووابونودونیا

دلته بڼيگنه بريالي خلک کړي
داداخلاقو ادبونودونیا

دحميدزي وزرکو تري په شان
دادچټکو عقابونودونیا

رون سڀيند

خومره بنڪلى مي محبوب دى
ڇه بنڪلا لري خيالونه دنگار
داسي بنڪاري چي باران وي دبهار

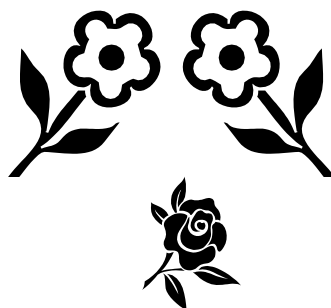
په خبرويى فضا سي معطره
چي خبري ڪري را اوري پري انوار

دبنڪلايى اندازه ڪولى نسم
زما جانان دى دهمه بنڪلوسردار

وه ديدن ته يى زمازره ناڪرار دى
راپه برخه يى مولاڪرى يو ديدار

نه يى حسن دي نرى ڪي موندل ڪيزى
نه ڇوڪ غبڙسي اوريدلى دماليار

حميدزى يى ڪتابونوڪي ديدن ڪرم
نورڪاته دي دگل سخت در هريوچار

رون سیند

خورژوند

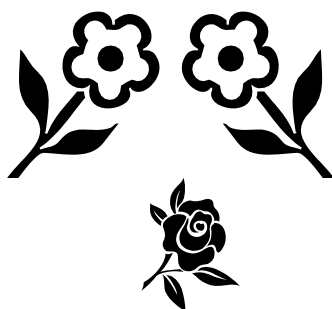
دغه قلم دغه یوه توره اوچاره ده زما
دغه ده خاوره دغه سینددغه حجره ده زما

ددغي خاورې په منځ داچې دا گلونه بنکاري
دغه کتاب دغه شپیلی دغه رمه ده زما

ددغه کلي چي په منځ کې ها لوگي بنکاري
دغه مي کوردغه مي ځان دغه کوڅه ده زما

ددغي لاري په ها خواکې چي سندري وايي
دغه تپه دا ولوله دغه ناره ده زما

اي حميدزیه که دژوند څخه دې خواتوره سوه
داغه دی دار دغه خنجر دغه تيغشه ده زما

رون سیند

چي پښتون وى

چي پښتون وي مل دهغه تل غيرت وي
سپين يي زړه وي هم پريمان به دجورت وي

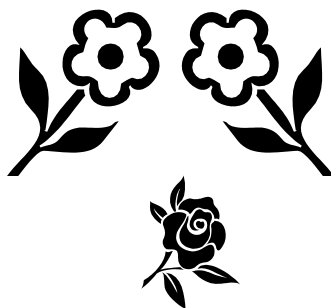
پښتانه كله دبل عزت ته گوري
وي ساتوونكى دعزت داىي خصلت وي

په پردو جاموكي خوب كله كواى سى
دبي ننگويي اخيستي لوى عبرت وي

لاس ردي تل دمظلومان په سرونو
دظالمومخته خندمل يي نصرت وي

په رښتيا سره خبري كړي بي عيبه
په وعده باندي و لار داىي عدت وي

دخپل قام بڼيگنه غواړي په هر حال كي
حميدزيه دپښتون تل سراوچت وي

رون سیند

ولي؟

نری ودانه ده خو
ماته و پرانه بنکاري

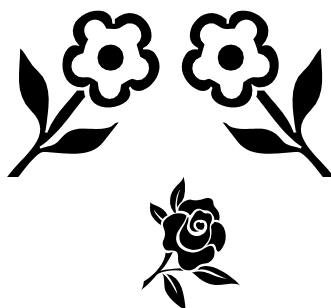
په مفتنه نه خپليري
جنت آسانه بنکاري

خپلواکي څه ته وايي
ددي زندانه بنکاري

په اسلام سر ورکوي
نوم دافغان بنکاري

نورمي زړه دردنه کوي
رقيب پښيماڼه بنکاري

حميدزي ستوري ويني
ستوري آسمانه بنکاري

رون سیند

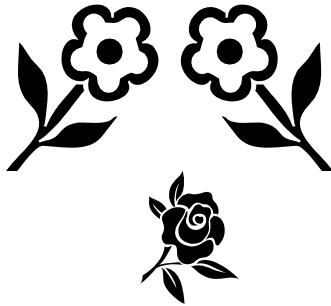
د تاتوبي حال مي
بس زندان دی تاریکي دي
په هیوادمي توري شپي دي

ژړا وکرم خالي نسي
زړه غماز څخه گيلي دي

بنکلا نسته بهار نسته
دژوندون ترخي شیبې دي

ستوري نسته سپورمی نسته
دمئینو اندېښني دي

حمیدزی خپل بخت ته ژارم
دتقدیر دافیسلي دي

رون سڀند

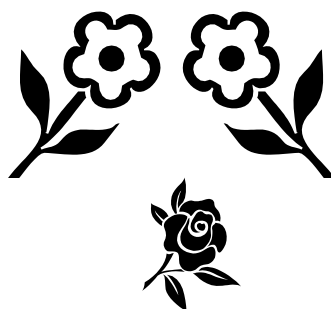
نري ته چي راغلم
سترگي مي خلاصي ڪري دونيا کي ومه
دخپل راتلونڪي غم ڙاڪي ومه

بس چي مي سترگو دانري وليده
دهغه وخت نه په خطا کي ومه

کوموچي يوبل ته کوهي کينله
دها وگرو په ڪلاڪي ومه

چي دبموني يي دگلانوڪول
دها تيرو اغزيه خواڪي ومه

حميدزي څنگه انتخاب وڪرمه
دنيڪ اوبدتر منح سوداڪي ومه

رون سیند

ژوند

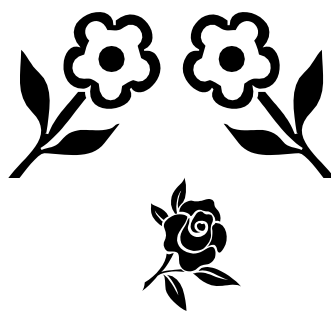
ژوندون خومره دغم دک وي
چې خپل زړه درسه ازاروي

که وي څرېکه که پرهروي
همه واره دخپل ياروي

دځانگو څخه نفرت سي
که شيبې شي اوپه شماروي

ددې دنگو غروسرونه
لالويدلوسه لچار وي

حميدزی به درسره يم
که نيکيوکي دي چاروي

رون سیند

شرنګ اوکرنګ

صبرپه غم باندي اجر و نه لري
دجانان مینه لوی دردونه لري

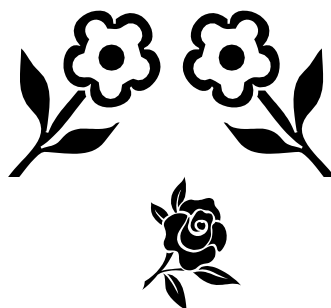
نسه خونه یم خمارونو مرکم
کوثر بی حده خمارونه لري

دها دیوی چی ریا ورکه سوله
دها دیوی خوا توپانونه لري

دشرنگ اوکرنګ به فیصله ته کوي
شرنګ اوکرنګ دواړه بیل رڼونه لري

دغه ویل دی دمنلونه دي
چی مینان هم ډپر عیبونه لري

تا ورته څله په وپده وویل
حمیدزی وینه کی خوبونه لري

رون سڀند

ڊيور نڊتيل سوي ڪر بنه نه منم
زمورن ترمنخ دجبر ديوالونه دي
زمورن ترمنخ دجبر خنڀرونه دي

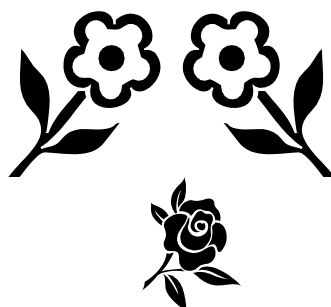
نه منم داستا فيصله نه منم
واوره اي رقيب به يوموزرونه دي

مورن پڻبتانه يويو جدا ڪيونه
ڇه ڪه اوس مومنخ ڪي داو پشونه دي

مورن په دوونو مونو تير ئي ستاي نسي
داناولي ستاچي ڪوم فڪرونه دي

زه دي ڊيورنڊ ترون ته ڙمن نه يم
لراوبر ڪي يومو رواجونه دي

موردرنه په خواست خيل مڀنه نه غورو
ڊڪ مودننگونو تاريخونه دي

رون سيند

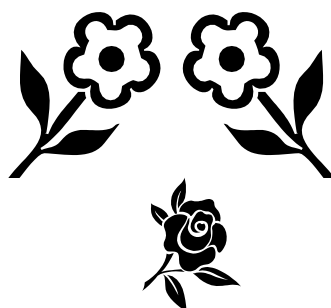
زه به علم و ڪرمه خبر اوسه
علم ڪي دهرڇه ڄاڻونه ڏي

نشتم بيليدلي ڏخيل وروڙه
دا ڏيڻتني خولي مي ڦولونه ڏي

زما مٽي قوي ڏي تاريخ وگوره
بس تش مي ڊجنگه نڦرتونه ڏي

وينه بهول نه غوارم واوره ته
سولي ته موخلاص واره ورونه ڏي

زه حميدزي ڊاڪرينه ڏي نه منم
ڏي ڊلاسه ژوند ڪي موغمنه ڏي

رون سیند

سپورمی

سپورمی رنای مینان خوبنوی
تیارې راتلل دې غمازان خوبنوی

هغه دې زوی نه دی چې تاورانوي
ستا وړانیده به خاینان خوبنوی

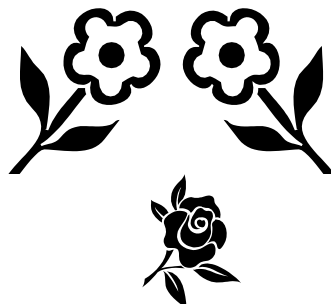
دکلي کوره څخه وتښته هه
وژل دورورخوبې ننگان خوبنوی

خان دې په نیغولاروسپخ کره خوانه
کړې وړې لارې ماران خوبنوی

دقلمونو سه ماني جوړې کره
ماني دپوهې عقلاان خوبنوی

کتاب کې نوم دپښتانه ومونده
پښتانه خلگ عاجزان خوبنوی

نوم په نومو کې د جانان ښه لگي
حمیدزی خپل ښکلی جانان خوبنوی

رون سيند

بدمي ايسي

آمانت کي چي خيانت کري بدمي ايسي
خپل هيواد سه چي نفرت کري بدمي ايسي

نه يي غوارم نه يي دوست بولم خبرشه
چي غليم سره الفت کري بدمي ايسي

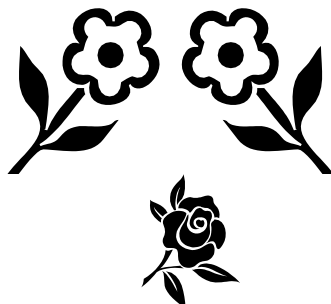
که ډيوه نه ده نوڅه ده شغلي کاندي
دعالم چي څوک غيبت کري بدمي ايسي

بڼه هغه دی چي تقواکري گناه نه کري
په غرور چي سراوچت کري بدمي ايسي

ظلم کاندي په مظلومو پيڅرکاندي
دظالم چي څوک عزت کري بدمي ايسي

خپل فرهنگ مورنگينه پوره پوره دی
چي دبل فرهنگ عدت کري بدمي ايسي

حميدزی دپښتانه په نوم وياړيزم
څوک چي شک يي په غيرت کري بدمي ايسي

رون سڀند

وره جهان خونديکوي
خيال دجانان خونديکوي
غماز پښيمان خونديکوي

شبنم دگل دپاسه
بنکلي گلان خونديکوي

سپورمي دسر دپاسه
شنکي آسمان خونديکوي

ملگري چار چاپيره
شپه دباران خونديکوي

ر مه دسپينو ميرو
دبنت بيابان خونديکوي

لاس کي قلم کتابچه
هيواد ودان خونديکوي

دخان جهاننه سه ورک
ياد دسبحان خونديکوي

دغرو روغو سرونه
وني مرغان خونديکوي

دحميدي خبره
وره جهان خونديکوي

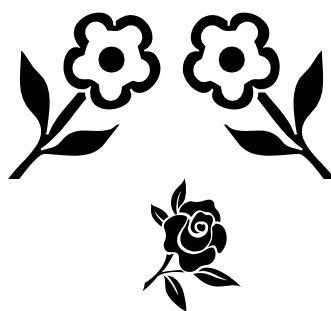
رون سيند

دقام په غم کي دسکاره غوندي يم
دزړه اهوڼه مي درخولي راوړي
دسترگو او بڼکي مي شلې راوړي

درد دهيواد مي دپرهره خيري
درخواري ژبي مي گيلي راوړي

دقام په غم کي دسکاره غوندي يم
سوي وجود سه مي لمبي راوړي

حميدزي ولي به غمجن نه يم
دسترفرهنگ مي جنازي راوړي

رون سڀند

په آندو عدت یم

دتوروشپوپه رنیدو عدت یم

زه دغمونوپه لیدو عدت یم

دپښتون قام زخمونه زما زخمونه

دخپل زرگی په زوکلیدو عدت یم

خوبونه وینم هیڅ تعبیری نسته

زه دسپرلي په امیدو عدت یم

کھکشانونه پورته هسک کی شمارم

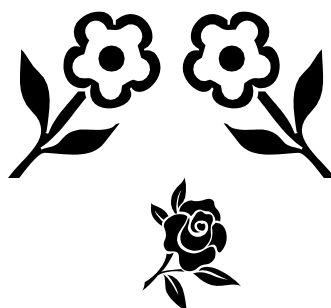
حُمکه او هسک کی په آندو عدت یم

وجودجانان پسي پرهرپرهردی

دپرهررونوپه دردو عدت یم

دغریبانو جامی نشلومه

زه حمیدی په رغیدو عدت یم

رون سيند

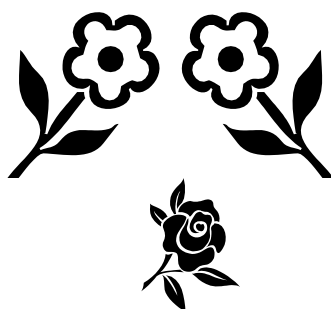
تور، سور اوزر غون بيرغ دي تل هسک اور پاندوی
چي موسيمه په خپل وينورنگينه کرل
آزادی راته دالی پراخه سينه کرل

چي نیکونوموننگ وکړ په تاتوبي
دي خپانده لوی سيندويي ننداره کرل

تورؤ سور زغون بيرغ دي تل رپاندوي
دي ويوباندي غليم زمورسه کينه کرل

هسک هسک غرونه دخوښي سندرې وايي
خپلواکی مومبارک شپون داتپه کرل

حميدزي ته خپل هیواد دخانه گران دی
زړه کي مينه دهيوادبي ميلمنه کرل

رون سيند

ولي خلگ ديوبل خخه نفرت کا
دمظلمو اوازونه تري نه خيرې
په هي وادمې بس غمونه راوريږي

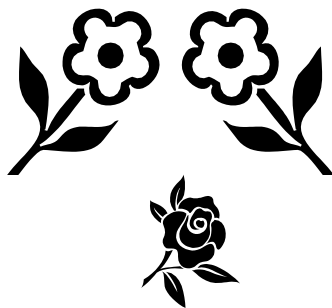
څوک دځان څوک دجهان سره په جنگ دی
زمورپه چم کي هيڅ جنگونه نه خلاصيري

خينوخلگوزرونه ډک وي دنفرته
خينووزرونو کي هيڅ مينه نه بنکاريږي

دفريب کاروچار دهرچا خخه بڼه دی
دلته نيکوته غمونه ډالی کيږي

بنو خبرو اوري دلوته کانه دي
دبدانووه ويناووته نڅيري

ولي خلگ ديوبل خخه نفرت کا
حميدزی په دي خبره نه پوهيري

رون سپند *****

بي ننگ دى؟

مسلمان چي دخيل ورو ورسرقاتل سي
دخوښي ژونديي دغم لورته بدل سي

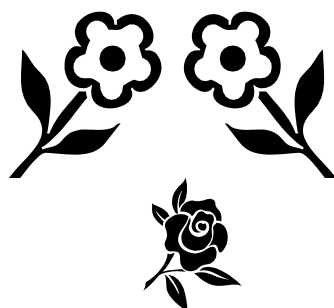
څوك چي ظلم په مظلومو كړي بي ننگ دى
يا هغه چي دغليمه سره مل سي

وران تاتوبي ابادي درڅخه غواړي
مهربانه دى الله (ج) ستونزي به حل سي

په قلم باندي ودان افغانستان كړه
چي خوښي دي زړه كي پاته تل تر تل سي

دزړه دردڅخه سلگي وهم په زوره
ديښتون چي دبدى لورته مزل سي

حميدزي په خپل تاتوبي باندي وياړم
هراغزي دخپل هيوادمي راته گل سي

رون سیند

حبیب می

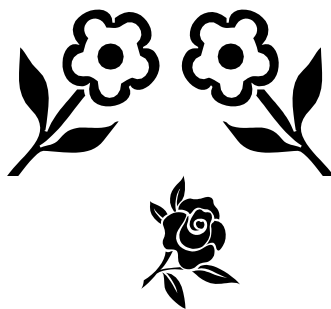
دمور اوپلارنه راته گران حبیب می
دوار و خلکولار عیان حبیب می

په بنکلی مخ یی نری بنکلی بنکاری
واره جهانہ قدر دان حبیب می

په لوی میندان کی مرستندوی دی زمور
دالله (ج) دوست دی مهربان حبیب می

ستاینه یی زه په کومه ژبه و کرم
دخیر بنیگنودی باران حبیب می

حمیدزی درود اوپیری سلام وایمه
راته په زره دی هر مدام حبیب می

رون سيند

نه پوهيرم؟

يا خوخفه يم خپل دبخته څخه
يا په ژوندون باندي دمره غوندي يم

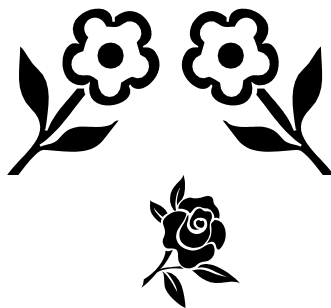
يا پرهرنومي وجودنيولي
يا داورمنځ كي دسكاره غوندي يم

يا خوداشپه ده دركلونواورده
يا زه په مينه كي نشه غوندي يم

يا مي دچم وگري مخ نه ويني
يا زه په شپه كي دايره غوندي يم

يامي دزړه څخه تقوا تللي ده
يا زه دونيا كي دميلمه غوندي يم

يا حميدزي يم په گلرنگه مئين
يا په دونيا كي بيله زړه غوندي يم

رون سیند

هنرونه

دغم په شتون كي خنديدل هنردی
دزرگي دردارمول هنردی

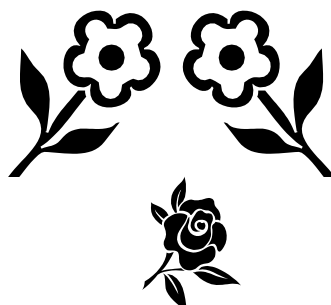
دخينو وڅلگو په دوستی پيښمان يم
دخينو وڅلگو خپلول هنردی

لاس كي قلم خودی ديپرو وڅلگو
خودقلم بنه كارول هنردی

په شاعرانو الوهامونه اوري
د الوهامونو چاڼول هنردی

کتاب لوستل خو په آسانه كيږي
د کتاب مغز راسپړل هنردی

حميدزی غواړمه چې اوښکي توی کړم
د دواړو سترگو ژړول هنردی

رون سيند

دينتوسره په ز غرده مي دوستي ده
دبدانوسره مرسته تباهي ده
دنیکانوپه خدمت کي پا چاهي ده

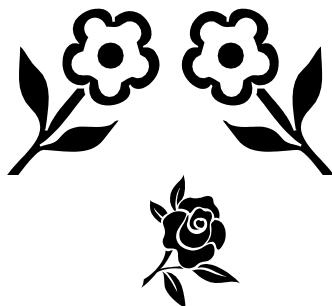
کایناتوته انديوسه پورته لارسه
په خيالونودعقا کي خوشحالي ده

دبي پتودعزت خخه پرهيذکره
دظالموپه صفت کي بربادي ده

حقيقت کي دگناه لذت ډپر تريخ دي
دشي بوپه تيريدو کي چسپاندي ده

پاچاهي دي وه مغزوته هله ورکره
که مغزو کي دي تقواسر دوستي ده

حميدزي په دي خبره پينيمان نه يم
دينتوسره په ز غرده مي دوستي ده

رون سیند

په قلم دي ټاټوبی جوړ کړه
داوښکوسیندباندي زرگی اوبوم
دزړه دردونو ته درمل لټوم

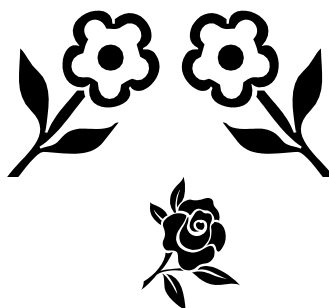
ددي شي بودتي ريدودوپري
توروتيارو کي خپل جانان يادوم

آسمان ته گورم ورکي مينه موندم
دنفرتونوسه وجودداروم

کرووعدوباندي پښيماڼه نه يم
که مي الله (ج) مل سوو عدي پره کوم

په مينه مينه کي يادونو کي ورک
دگل په ياد باندي زرگی ژروم

قلم دي واخله خپل ټاټوبی جوړ کړه
په دي خبره حميدزی خبروم

رون سيند

دخيال سفر

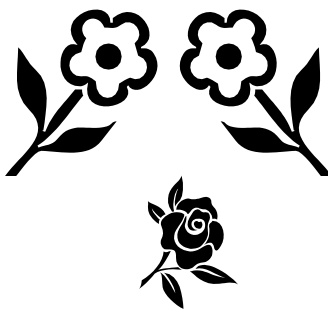
په وچودنبتوكي گلونه بنكاري
دلته دلوى الله (ج) فضلونه بنكاري

خيني وگري په خپل خان مئين كړي
خينو مخونوكي لعلونه بنكاري

لاره ده نيغه كه پري وړاندي لارسو
په دغه لاردنيكوپلونه بنكاري

بريا دي وموندل كه زړه دي پاك سو
دجنتووركي حالونه بنكاري

حميدزى بيالارودخيال په سفر
مخ كي يي گوره خه چلونه بنكاري

رون سڀند

پښتون ولي لتوم
خپلو زخمونو ته درمل لتوم
دخير بسپگني يو عمل لتوم

ثنا دپاک پروردگار وایمه
دگناهوسه خان ژغورل لتوم

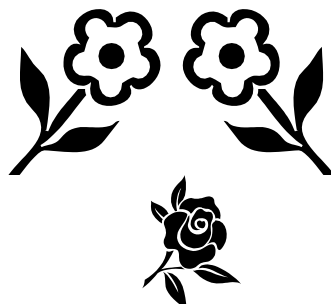
داندانخورمي در محشره وړمه
دنيکوتله در نول لتوم

هڅه کوم په نيغولار و لار سم
دبدکرو پنداخيستل لتوم

سرونه تپت ددنگو غرونو وينم
په عاجزي پورته ختل لتوم

په خپل قلم او ژبه ستايم هغه
دجانان پلونوباندي تلل لتوم

حميدزي وایمه پښتوپه ژبه
پښتون ولي په خان منل لتوم

رون سڀند

تاريخونه موراسوئي
خومره ډبردي زمور غمونه
په وجودباندي زخمونه

وران ويجارموي تاتوبی
دظالموپري ظلمونه

تاريخونوموراسوئي
هم يي مات کړل قلمونه

دفرهنگ مو دبنمان دي
پري خبردي عالمونه

ياخومورپه خوب ويده يو
يامومات دي اندمونه

راسي ورنومتفق سو
رايوخاي به کړوقامونه

نوربه پوهه کړوحاصله
وره زده به کړوعلمونه

که دواړه چاري وکړو
موربه روغ کړي ملهمنه

حميدزيه نفاق اوردي
اورنه ډک دي جهنمونه

رون سڀند

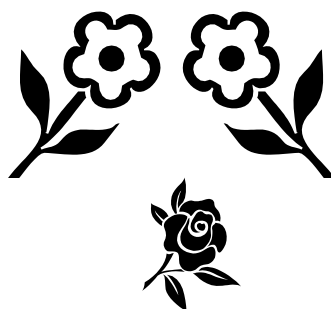
پيروى باندي يي زما ساکري تمامه
خپل جانان راته دتول جهانہ گران دى
په بنکلاباندي مئين يي هر انسان دى

يوکاته يي ناپايانه خوشحالي ده
حلاندلمردى تول جهان باندي ربنان دى

مور وپلار اوداتتوبى مي تري زارسه
زما قلم يي په ستايلوکي ناتوان دى

پيروى باندي يي زما ساکري تمامه
ياالله (ج) زما همدغه يوارمان دى

برياداده چي تقوادي سوه په برخه
حميدزيه گناهونه سترتوپان دى

رون سيند

پوهه بڼه ده

که پاچایي هم غریب یې مسلمانان
که بنیگني درسره نه وي انسانان

عاجزی باندي انسان بنکلی بنکاری
لویي بده ده هم ډکه دتوانان

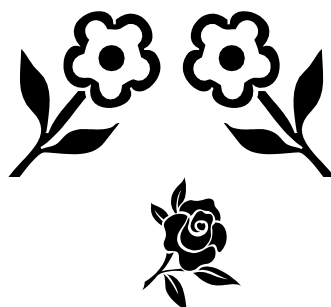
خان اصلاح کړه داخلاقونمونه سه
بڼه اخلاق دي یوه برخه دایمانان

علم وکړه هم یې نوروته ورزده کړه
پوهه بڼه ده خوښه کړي ده سبحانان

دظالم ملگري مه کوه هیڅکله
تل تر تل اوسه دونیا کي مهربانان

یادول دپاک الله دي یو وعدت کړه
زړه دي پاک کړه په ذکر ونود سبحانان

حمیدزی بس دخپل نفس سره په جنگ یم
دبديوسه بیریرمه مدامان

رون سیند

دالهام سمند
دا دالهام سمندر
دلته آندونه اوري

دادخوبونودونیا
دلته رنگونه اوري

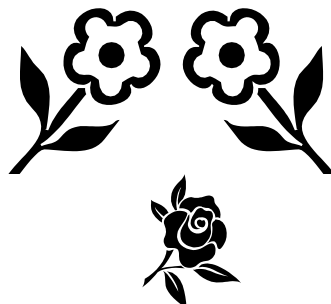
دا ده درخي كلا
دلته غمونه اوري

دادنفرت درشل دی
دلته اورونه اوري

دادپښتون تاتوبی
دلته ننگونه اوري

دادافغان شمله ده
پري سره گلونه اوري

دحمیدزي ليکل دي
پري الهامونه اوري

***** ۱ . . *****

رون سيند

دغماز سر په خپل قلم پري کوم
تيري وجودباندي گنډمه اوخم
تندر فضا کي ماتومه اوخم

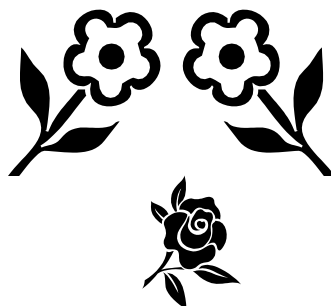
په وچه دبنته کي گلونه موندم
گلبن اغزونه خلاصومه اوخم

دغماز سر په خپل قلم پري کوم
خپل پياوړتيا بنکاره کومه اوخم

دجانان هيله مي دزروگتيل وه
دلته خوزرونه هم پلورمه اوخم

ژبه به پري کرم کي دروغ وويل
دبدوکرکه به کومه اوخم

په حميدزي باندي مظلوم قدر من
ظالم به چيري نه ستايمه اوخم

رون سيند

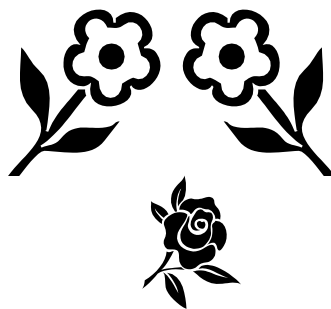
په ژوندون کې يې خزان ابدې سوي
انسان خان لره په خپله عزت مومي
بدوکړوباندي په لوی لاس ذلت مومي

د سپورمې په راختوسي تيارې ورکې
مئینان يې په ليدلوقوت مومي

غمازان به دي زخمونه پټې نکري
غمازان دي کړيدوکې رحمت مومي

د زړه خيري دي نيکيوباندي پريوله
زړه دي خپله په خپل خان کې جنت مومي

په ژوندون کې يې خزان ابدې سوي
حميدزی يې په سپرلي کې علت مومي

رون سيند

پگري مي سرباندي توپان نه پريږدي
دخپل قسمت څخه گيله نه لرم
غمجن زرگي ته هم پلمه نه لرم

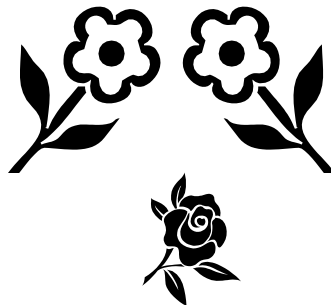
دمدومي شت يم دتیارو په بناړکي
په خپل جونگره کي ډپوه نه لرم

دلته وگري په درنه خوب ويده
وه وينتابه ته يي تپه نه لرم

بگري مي سرباندي توپان نه پريږدي
کروړتړلوتي موقه نه لرم

زما تاتوبی دي زخمي زخمي کړ
ولي غليمه زه چاره نه لرم

هي وادمي اورکي لادرخوبه سوخي
حميدزي بله انديبننه نه لرم

رون سيند

دبديني څخه نفرت

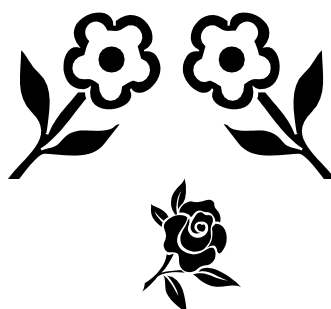
هيله كاندم چي ژوندون به دنيكي كرم
بس يوازي به نفرت دبديني كرم

په خپل كړنو به دزرونو هتيوال شم
ليري والي دبي ننگوديارى كرم

كتابونوكي پښتون او پښتو موم
خواست الله(ج) ته دخپل قام دخپلولى كرم

داخلاقو د بڼو نوبڼوالى ته
په بيبلو پښو اغزوباندي مستى كرم

حميدزى په نيغولاروسفر غوالم
پاك الله(ج) ته په ژراباندي زارى كرم

رون سڀند

گرم يو

مورن په خپله خپل چم ويران كړى دى
خكه دپير ديو نه خيرات غواړو

لاري مو دپوهي بندي كړي دي
اړيو دغمازو نه زكات غواړو

خپل دورور په وينو تنده ماته كړو
غزكړو چې په كلي كي جومات غواړو

نه مودى لوستلى دبريا كتاب
خله دنيكبختو شان حيات غواړو

منخ كي مونفاق سره ويشلى دى
بديو قلمونه مومات مات غواړو

جنگ مو په مغزونو كي كرلى دى
رځي خخه پك ټول كاینات غواړو

وايي حميدزى په دعاگانو كي
ربه كړاونوسه نجات غواړو

رون سیند

كلونه كيرى وژل كيرى پښتون
مدو مدو څخه زوريرى پښتون

پرهر پرهر يې دې دچم گلونه
مرگ يې روادى لاقتليرى پښتون

څوك يې كافر څوك يې مجرم يادوي
دمسلمان په نوم زوريرى پښتون

ظالموكړى ورته يوصلا ده
دغليمانونه خوبنيرى پښتون

دخوب يې ډېرى مودې تيرى سولې
نن يا سبا به راپاخيرى پښتون

خپلو رقيبوته ځواب وركوي
دنيكمرغى سمته ستنيرى پښتون

دبيت كاله كې به مسكا خوره سي
بيا به هيڅكله نه ژريرى پښتون

په خپل قلم به نړيوال هيران كړي
وپاس هسكونوته به خيرى پښتون

رون سڀيند

دښونځي نوم به يولي ايردي
په خپل مقام به بيا نازيري پښتون

بيلتون به ختم سي دور نومځ کي
په يوه چم کي به اوسيري پښتون

دحميدزي به ارمانونه پره سي
په لوی هيواد کي به اوسيري پښتون

غوليدلي يو

غوليدلي يو په خپلو کي په جنگ يو
دمدو څخه دخپلوکرو په تنگ يو

ديوالي په نامه موخلک وژني
دکرور غره په شان يو بيا هم داسي رنگ يو

وخت راغلی چي په پوهي به سيالي کرو
که رښتيا نري منلي خپل په تنگ يو

مورن که يو سو دخپل ورور سره پخلاسو
باور وکړی چي دهرچانه به دنگ يو

په الهام کي مو دژوند سندرې نځي
حميدزي سره لاسونو کي لونگ يو

رون سڀند

قام مي وين سو
زما دقام غرونه اوري
هسک هسک غرونه تري لڙيري

دمدو چي ناقرار وه
هغه زرونه قرار يري

دکلو چي دلته جوړو
ها ديوال به رانيري

چي په بيلو لارو تله
ها سيندونه به گڍيري

چي يي لمرنه وليدلي
هغه زرونه به سوخي يري

دوختونو چي خزان وه
گلابونه به غوري يري

ولي مور تل بريالي وو
تاريخونه لوستل کيري

په صحراو کي چي مېشت وه
دبنو سمته ستيري

رون سڀند

چي دخولو وه پريوتلي
هانومونه به ياديري

په كلونو چي وه ستري
هاوگري هوساڪيري

چي آندونه يي وه مراوي
اوس آندونه يي غوريڙي

بنڪلا گاني به راوري
بيرغونه به رپيري

پښتانه به برياموندي
رقيبانه به يي ژريڙي

کرغیرنه لیکه سوخي
دپورنډ نوم به هيريڙي

دکتاب به وي ملگري
غليمان به تري ډاريڙي

پښتانه به سريؤ سي
رانه ستوري به نخيري

روڻ ۽ ۱۱۳ سڀني
 * * * * *

دلته مينه به خوره وي
 نفرتونه به ورکيري

د دوسترگو منجھ کي مينه
 حميدي ته خرگنديري
 * * *

هسڪ ته مو آندونه وڻو
 وڻانديءَ جو دهيلو مو پالنه ڪڍو
 مور ڊگلابونونه ستاينه ڪڍو

مينه دخالق موزره کي مي شته ده
 تل بدڪر نونه غندنه ڪڍو

هسڪ ته مو آندونه وڻو بريامونڊو
 خيل په ارواحونو پيرزوينه ڪڍو

دبنته دفرق کي شرابونه خڪو
 شرط کي دموندو يي نيڪه ڪر نه ڪڍو

دامنو ڇي ژوند دخوشحالي پڪ دي
 خڪه دنفسونو مو وڙنه ڪڍو

رون سیند

دقران مخ یادومه

دگلاب مخته که گورم دجانان مخه یادومه
چی می زړه سی په دردونو دقران مخ یادومه

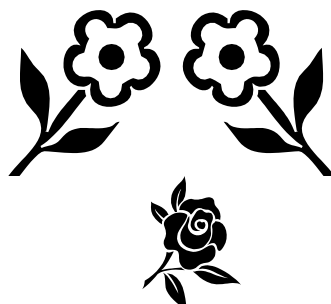
خوب دکومه سی وگرو شاخومی دی غمونه
سترگی ژارې اوبنکی خاڅي دمیزان مخ یادوه مه

خپل په سترگو ظلم وینم مخنیوی یی کوی نس
لادرخوبه زه وجوده دتاوان مخ یادومه

که قلم می دی لاسوکې زولنی می دی هم ملی
درون سیند په غاړه ناست یم دبیابان مخ یادومه

دخپل آنډسره ملگری دنری سپورمی ته گورم
دخوبونو په دونیا کې دانسان مخ یادومه

خومره بنکلی ز مور هسک غرونوتوپانونه پرمین دی
حمیدزیه دویار پک دی دافغان مخ یادومه

رون سڀيند

ترمنڻ موليكه نسته

دتورو وريخوپه شان دلته خوزرنه توردِي
دخپل ملت دغمه خوبشرونه سگوردِي

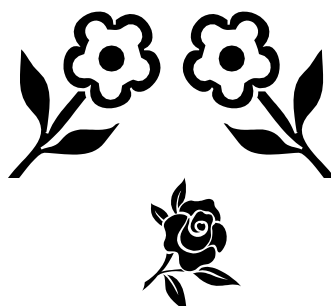
تاتوبى خان بولى خو ورله خدمت نه كوي
په دي غريب وهيواد كي كاره آندونه زوردِي

مورته ددوست خطاب كړي په فريب مووينه حبيبي
دوستان مونشي كيداي زمور وجودته اوردِي

كله اتيك يادوم كله ارغند او هلمند
ددي سيندونو اوبه زما دبنكلي كوردِي

مور دي ديورنده منو ترمنڻ موليكه نسته
داپښتانه وگړي واوره بس ورور ورور دي

دخپل هي هيواد زخمونه خپله گندمه خلكو
دحميدزي خيالونه دخپل هيواد په لوردِي

رون سینه

وخته موردرنه غافل یو
په از غوکې په مزل یو

قدر نکړو دگلونو
و بلبلوته اجل یو

دتیارو وینار ته درمو
درنالوري ته شل یو

کتابونه موسوځلي
دجاهلوسره مل یو

نیک وگړي موبدایسي
وبدانوته خپل خپل یو

مور په ژونديو غولیدلي
په گناهوکې اول یو

وراندې تگ یې ز غمای نسو
خپل دورورسره په چل یو

مور که یوسو علم وکړو
حمیدزی تل به گل یو

رون سڀيند

رائي مڪتب او مدرسه ڪرودان
په خوب ويده پڀنتون ويده پاته دي
دعلم پوهي لاگوبنه پاته دي

ديتيم ولي ڄوڪ ڙاڙاوي واوردي
دڄونا اهلويه ڪاله پاته دي

دلته مورن فخرپه نيكونوڪوو
غريب هيواد موبيله وره پاته دي

رائي مڪتب او مدرسه ڪرودان
تاريخ دويار موبلي ڪاته پاته دي

راسي درخي ڄخه تي رشو ورنو
منج ڪي نفاق مولا پرڄه پاته دي

دگلوبن بي دي په وينوسمسور
په پڀنتنوڪي لابي زره پاته دي

چم ته مي سور رنگ دقلم نه راوڙم
دوينو رنگ مي لاپر زره پاته دي

غمونه ولي مو دڪلي لارسي
غم حميدزي سره ميلمه پاته دي

***** ۱۲۱ *****

رون سڀند

ولي ورونه پريوبل نڪري باور
ورور خورور ته دي په شان لکه دغر

مومنان خو ديوبله سه زاريري
ديوبل مرستي ته درومي په مال سر

خوريوالي دي تاتوبي پري جوريري
اتحاديه شان دکان دي دسره زر

هيڅ وگري دخپل خانه پوره نه دي
نسته بيله ارتيا دلته هيڅ بشر

پښتانه که په يوه تخرراتول سي
هيڅ يو غشي به پري ونکري اثر

که وگري رخه کاندي ديوبله
تيرايستلي دي ابليس په خپل هنر

حميدزيه مسلمان په تقوا بنه وي
په اسلام کي هيڅ باک نسته دتبر

رون سڀن

زما دخوبونودونيا
زړه سره کړي جفا

ما دثواب لپاره
گلوته کړي مسکا

که مي صفت کړی دی
صرف مي ستایلی الله

دخپل هیواد دغمه
نه مي اودريري ژړا

پښتومي ویاړدی واوره
هم مي دژوندده رڼا

په اسلام سر ورکوم
خومرده لویه سودا

زه يم مين په گلاب
زړه مي دی کروړپه وفا

وايه مي ستا لپاره
حمیدزی وایم رښتیا

رون سڀيند

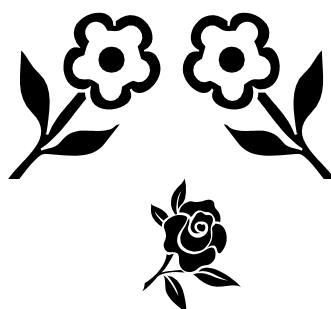
ستا دمخ دبنڪلا وڙانگي
زما دزڙه په سر رادانگي

ستا خبري هومره بنڪلي
مينان دي ورته خانگي

سپيلني شم درته گله
ستا دي بنڪلي وڙاه خانگي

ستا پرلاره كه ڇوڪ لارو
هغه موني ٿوله پانگي

ستا دين زما ده هيله
حميدزي وهم غرانگي

رون سڀند

جور موکري وپران هيواد
دوختونودی برباد
خينو خرڅ کرپه پردیو
چا بیا خور کرلو فساد

هر وگري دلته گرم دی
چا موکور نکر آباد

کښت دگلوکري په غروکي
منخنه وباسی تضاد

خپله جور افغانستان کری
پرچا مکري اعتماد

توره پوښ کي کری راگیره
پر کتاب کری اتحاد

زما تاتوبی جور تیا غوري
نور يي جنگ نکرى آزاد

مور یو ورنه پردي نه یو
ز مور ترمنخ نسته عناد
حمیدزیه تاریخ لوله
تیر وختونه کره رایاد

***** ۱۲۷ *****

رون سینه

دینو انکار مه کوه
دظلم کار مه کوه

تل دبدی یی تبنته
داغز و دار مه کوه

په نیکو لار و در مه
نور انتظار مه کوه

ژوندون دباد په شان دی
په ژوند اعتبار مه کوه

کره مشوره همیشه
په کار تلوار مه کوه

دیوهی لار کره خوښه
په قلم وار مه کوه

حمیدی وزور وه
زړه نور کرار مه کوه

رون سېند

د عشق پر لاره راته تلل بدبښکاري
دمیني خان راته ژغورل بدبښکاري

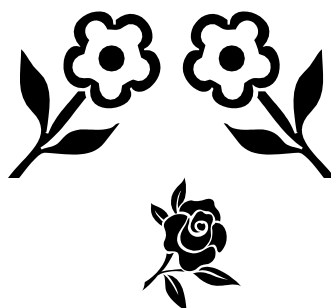
خپل کړوته گورم اوبدلون راولم
خان په تش هیلوتیر ایستل بدبښکاري

د گلوبوی خویر هرچا بڼه لگي
اغزي دبیخه خخه کښل بدبښکاري

پوهه انسان ته نیکمرغي ورکوي
د جهل لاري تش خاړل بدبښکاري

رښتیا ترخه دي ددرمل په شان دي
دروغ وایوباندي خندل بدبښکاري

حمیدزی لاردنیکو بڼه پیژنم
دبدو خان هم خبرول بدبښکاري

رون سڀنڊ

داهيو ادپر مورگران نه دى
حڪه اوس هم ودان نه دى

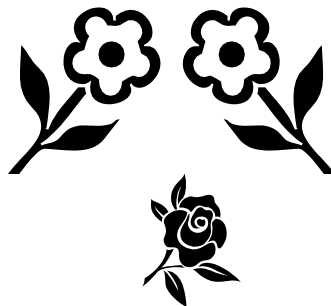
خپله بد ورو ديوبله
ايا داڪرن موزيان نه دى

ورور دښمن بولو لگيا يو
د ورور مرگ موارمان نه دى

خوب يو وري خبرنه يو
حڪه ژوندمو روښان نه دى

که په توره کي موگته
هسک قلم هم تاوان نه دى

که گل نه غواري په بن کي
حميدزيه بنوان نه دى

رون سڀند

ستايادونه مي خيلوان دي
حڪه گران راته دڄان دي

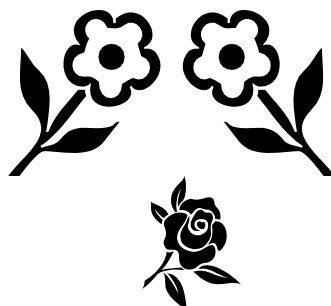
زړه مي تا غواړي دربيري
قدمونه مي لږزاند دي

ستا نوم څومره بهترين دي
غوريدلي پري گلان دي

وخته ستاغيره لمبه ده
توپانونه دي روان دي

دنړۍ په گل مين يم
کړوانه مي ودان دي

چي مين په بنكلي نه وي
حميدزي ناپوهان دي

رونِ سِيند

وران ڪره دبيلتون ديوال
لوى تري سپين ڊگر جور ڪره

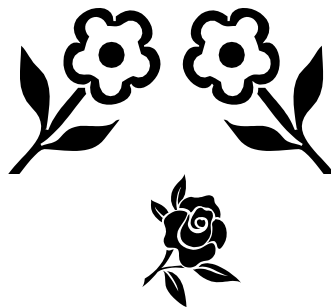
مه منه دروغ ڊچا
نيڪ دي خيل بشر جور ڪره

پير ڊڪتابونو ڪره
پوهي سه قمر جور ڪره

ووينه بنڪلا هرلور
بنڪلى دي نظر جور ڪره

وستايه خالق (ج) دي خيل
خانتنه دي ڪوثر جور ڪره

وايي حميدزي بنڪاره
قامه خيل خيگر جور ڪره

رون سڀند

مادي دد ښځه ټل کړي ده
دا هيله زرگي راته ښوولي ده

ستا سه ښايسته په دي نړۍ نسته
ستا هر وينا درتولو ښکلي ده

مخ دي دگلاب څخه رنگين ښکاري
هاکوڅه په تاباندي سپيڅلي ده

نه منم غمازه ستا خبرې زه
ما دخپل جانان ښکلا لوستلي ده

حسن يې دتولو څخه بره دئ
هسک ورته لمنه غور وولي ده

وگوره سپورمۍ په منځ کي درز لري
دي ښکلي دگل ښکلا ليدلي ده

وايمه سلام په ښايسته جانان
ما هره خبره يې منلي ده

اي دحميدزي دتخيويال ټاله
تا دخپل بريارسي نيولي ده؟

رون سڀند

ڪنبت دڳلو مو خزان راتبا ڪري
زمور هيواد دخيل وجوده ڇخه ستري

دڪلونو ڇخه اور يي زريڪي بل دي
ڇوبي رحمو ڇناورور دي دارلي

غمازن يي په لوگيو خوشحاليري
رقيبانو په هر بند باندي ريبلي

زمور گناه ڇه ده ناحق وڙل ڪيرو
زمور زلمو ڪفن په سر باندي تيري

هره خو دنبايسته هيواد تباده
غليماون په مرميودي ويشتلي

که دنورو ڇخه بنه غوارو ڪارنه ڪرو
زمور هيواد به بي ساه پروت وي لکه مري

راسي نور دخيل هيواد په غم غمجن سو
دقلم په زور بي جور ڪرو نريدي

حق يي ڇنگه ور اداڪرم نه پوهيرم
حميدي دخيل هيواد يم پوروري

رون سڀند

ژونده يوه موقه دخوشحالی راکړه
يوه شيبه آرام دبد حالی راکړه

مه مې زوره دخپل هيواد په غم
زما وگل هيواد ته نور بنادی راکړه

وباسه دزړو سه نفرتو زموږ
ر به اتفاق دورور ولی راکړه

سترگې مو دزړه په ليدو ښکلي کړې
يو ديدن دگل په زندگی راکړه

نور مو دتقوا په لار بوزي ته
موږ ته لوی اجر و نه دنيکی راکړه

زړه کي مو دردونو ته سکون کښيږده
پوهه علم دوره ته پالی راکړه

زموږ هيواد دښ په شان ښايست لري
بس دسولي ژوند اونیکمرغی راکړه

نه وو حميدزي سره رنگين غزل
غم وه هيرولو ته لنډی راکړه

رون سڀيند

نه پو هيڙم دڙوندون خوږي ترخي دي
خوڀني نسته دلته واره انديڀني دي

دچا ڙاري اولادونه مسڪينان دي
دچا سترگي دفراق تڪي سري دي

زمورن هيواد كي دکلونو سه جگره ده
دبنارو منح كي دجنگ بلي لمبي دي

ظالمان دي دفرديو په خوله کاندي
دجابر دمظلومانو سه گيلي دي

رحم نه لري گلونه يي خزان کره
دقاتل ماليار لاسونو كي چري دي

ورور دورور سره په جنگ دي نه پوهيري
جوږي کري بيگانو دسيبي دي

دکتاب مينه يي زرکي زره نسته
زمورن اوڀنو منح كي بي شمېره فاصلي دي

که يونه سو تل تر تله به کريږو
حميدزيه په نفاق كي تارکي دي

رون سڀند

دخوب ڪول ڪله ارام راکوي
غم دهيواد راته الهام راکوي

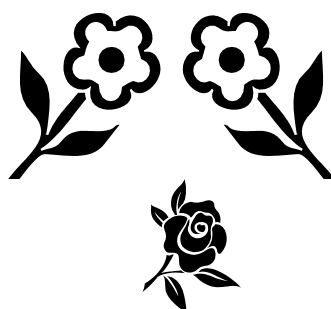
ديتمانو اسويلي اورمه
داڙوندون ستري دي ابهام راکوي

وينه زمور ورته ارزبنته نه لري
غليم وڙنه دسترقام راکوي

دهره خايه خندا ليري تلي
سلگي ڙراوي هر ماينام راکوي

د ورورو ڙلو ڄومره غته ڀالي
دشهيدگل جسد انعام راکوي

رائه ڇي علم حميدزيه وکرو
دڙوندکولو ته دوام راکوي

رون سڀين

داني څومره بنايسته ده!
هره خوايي رنگينه ده!

مورن په ژوند کله پوهيږو؟
په مورن ځکه توره شپه ده!

علم نه کوو بد کاندو،
ځکه دلته لا جگړه ده

دخپلوی څخه منکړيو
ز مورن سه تللي کافله

خپل دورور په تيغ مرکيږو
دپړديو څه گيله ده

ز مورن وجود کي رحم نسته
قتل کړي مو ډيوه ده

بنونځي مودی سيځلي
هم رنگ بدي مدرسه ده

دنيکونو نومو نوم بدکړ
اخ تياره موميلمنه ده

رون سڀند

دلته دوحشت ٽغر
خوردی هيخ ٽوليري نه

ورکه مو ترمنخ مينه
عقل مو خپليري نه

اور مو په مغز وکي دی
بل دی هيخ مرکيري نه

وينه مو اوبه غوندي
مفته ده گرانيري نه

ډار مو دوجوده دی
سترگي مو خپليري نه

وينه مو خبييني بنامار
وري دی ميري نه

ورک رانه قلم کتاب
زخم مو جوړيري نه

صبره حميدزيه کره
غم درسه ستيري نه

رون سڀند

مور دگنونو نه ازار اخیستی
دبدو کرونو مو بازار اخیستی

وخت سره لوبې بڼه په نره کوو
دخپله ژونده مو قرار اخیستی

دخپل هیواد مو وړانول عدت دي
دورور په وینه مو تالار اخیستی

هسک کي سپور می مو په لیدو شرمیږي
دمیني لیک مو دریبیار اخیستی

دژوند کول مو لازده کړي نه دي
دخان وژلو ته مو دار اخیستی

دخپل هیواد ودانول نه غواړو
بدکوو ژوند مو دچینار اخیستی

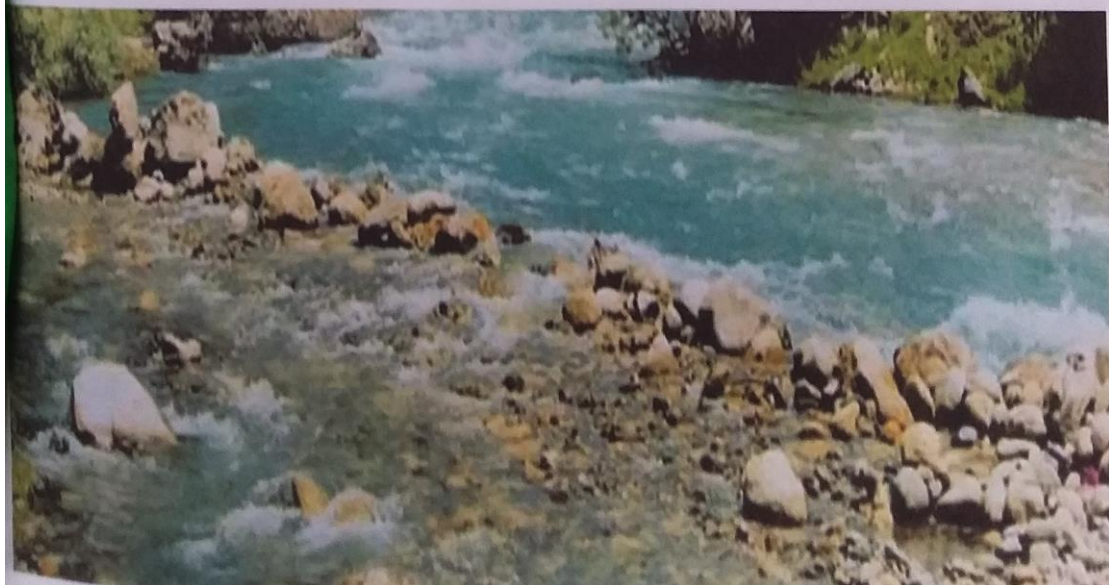
په خپل کلتور باندي ملندي وهو
ظالم اغیار زموږ اقرار اخیستی
دجنگ غوښتنه بڼه په زغرده کوو
بدیوو لاسو کي مو انگار اخیستی
دخپل زرگي دصبرولو په پار
حمیدزي سترگو څخه کار اخیستی

دليکوال لنډه پيژندنه!

محمود حميدزي په انگرېزي (MahmoodHamidzai) دخيبرالله زوی، دحاجي محمد اقبال لمسی او په خټه اخکزی دئ . نوموړی د 1374 لېږديز لمريز کال دثور دمهياشتې په څلورمه نېټه چې د 1995 لېږديز کال داپريل دمهياشتې 24 نيټې سرسمون خوري دکندهار ولايت دژړی ولسوالی په سنگحصار کلي کې زيږيدلی دئ. حميدزي دپنې زده کړې دخپل کلي دملا امامانوڅخه لوستي دي.

لومړنی ښوونځی يې په سنگحصار لېسه، منځنی ښوونځی يې په قاضي عبدالمجيد منځنی ښوونځی کې لوستی او په کال 1396 لېږديز لمريز کال کې دژړی ولسوالی داسعدسوري لېسې څخه فارغ او دمکتب دوره يې پای ته رسولې ده. حميدزي: نیمه عالی زده کړې د ډاکټر مامون طاهري روغتيا علومو انستيتوت ددرنگ په څانگه کې کړي او دپاد انستيتوت څخه په کال 1399 لېږديز لمريز کال کې دپنځلسم پاس په سويه فارغ دئ

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**